

отвърженностъ Дуковъ бѣ награденъ съ войнишки кръстъ св. Георги 4-а степенъ, за храбростъ.

При всичко, че се отдѣлихъ отъ дружината съ разрѣшение на майоръ Чилиевъ, азъ не се рѣшихъ, обаче, да вървя по-надолу, т. е. да се приближа до началството и за туй се върнахъ назадъ. Въ това врѣме дружината се бѣше вече спустила и съ бързи крачки вървеше надолу. Първа пристигна при групата офицери 3-я дружина, която и незабавно се испрати да земе ложементитѣ, ископани отъ сапѣоритѣ на една възвишенностъ влѣво отъ пътя за Химитлии; 4-а дружина се расположи на сжщата възвишенностъ, вдѣсно отъ 3-я, а 5-а и 6-а влѣво отъ тая послѣдната. При това 5-а и 6-а дружини бѣха съ фронта къмъ истокъ — с. Шипка, 3-я дружина имаше фронта си къмъ юго-истокъ — с. Шейново, а 4-а дружина — право къмъ югъ — с. Химитлии. Отъ позицията на 3-я дружина се виждаше цѣлото пространство къмъ истокъ: с. с. Енина, Хасѣтъ, Скиречево и гр. Казанлъкъ; къмъ югъ цѣлото пространство до малкия Балканъ — Срѣдня Гора, по което сж разхвърлени много голѣми и богати села, между които и с. Габарево; къмъ западъ до шосето се вижда Ново-село и други. Освѣнъ това, виждаше си и неприятелската позиция на Шипка и девятоглавката. Малко врѣме слѣдъ заеманieto на позицията, турската верига, която бѣше засѣднала при политѣ на възвишенността, заедно съ подкрѣпленията си започна бърже и въ пълна безредица да отстъпва. Испрати се кавалерията за прѣслѣдванието ѝ. Въ това врѣме нашитѣ казаки и българската конна сотня, вече слѣзли на равнината и поддържани отъ планинската батарея, отблъснаха черкезитѣ и башибозуцитѣ. Двѣ гранати паднаха въ гѣстата неприятелска колона и разпрѣснаха черкезитѣ и башибозуцитѣ, които оставиха на мѣстото три коня и нѣколко челоуѣка убити и ранени. На лѣвото ни крило скоро се показаха отъ къмъ Шейново двѣ неприятелски орждия подъ прикритието на единъ таборъ пѣхота. Орждията се снеха отъ прѣдницитѣ и хвърлиха нѣколко гранати по нашата кавалерия, която угрожаваше на отстъпившата неприятелска верига. Въ това врѣме пѣкъ нашата кавалерия на дѣсното крило, която бѣше отблъснала черкезитѣ и башибозуцитѣ, се подаде на напрѣдъ, т. е. къмъ сѣверо-истокъ, и започна да угрожава отстъпавшата турска верига съ поддържката ѝ и за туй тѣзи послѣднитѣ, съ кавалерията, двѣтѣ орждия и табора